

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: GŽ.371/04
Brčko, 12.11.2004. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja H. J. iz B., protiv prvotuzenog L. S. iz B. i drugotuzenog Brčko Distrikta BiH, zastupanog po Kancelariji za zastupanje Vlade Brčko Distrikta BiH, radi naknade štete, vsp. 3.489,50 KM, odlučujući po žalbi tužitelja protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.368/99-I od 17.05.2004. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.11.2004. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja H. J. iz B. se ODBIJA kao neosnovana i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P.368/99-I od 17.05.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P.368/99-I od 17.05.2004. godine tužitelj je odbijen sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio da mu tuženi solidarno naknade pričinjenu štetu u iznosu od 3.489,50 KM i troškove parničnog postupka. Istom presudom odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Protiv ove presude žali se tužitelj zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i ističe da je u postupku utvrđeno postojanje štete na njegovom stambenom objektu u vidu vlage koja je prouzrokovala oštećenja i da je to posljedica nasipanja zemlje i pravljenja garaže uz kuću od strane tuženog L. S., da organi tuženog Brčko Distrikta BiH nisu ništa poduzeli u cilju sprečavanja štete i da je visina štete prenisko utvrđena. Predlaže da se prvostepena presuda ukine i tužbenom zahtjevu udovolji.

Tuženi Brčko Distrikt BiH u odgovoru na žalbu ističe da su žalbeni navodi neosnovani jer ne postoji uzročna veza između nastale štete i činjenja prvotuzenog i nečinjenja drugotuzenog i predlaže da se žalba odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi (pravilo dispozicije svojim pravima izraženo je i u žalbenom postupku) u smislu člana 292 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH – u daljem tekstu ZPP-a ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01 i 6/02),

ovaj sud je ocjenio da je žalba neosnovana i da je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je tužitelja sa tužbenim zahtjevom odbio i za takvu svoju odluku dao je valjane pravne razloge koje i ovaj sud prihvata u cijelosti.

Naime, iz obrazloženja prvostepene presude i podataka u spisu proizilazi da na stambenom objektu tužitelja postoje oštećenja, koja su mogla nastati iz više razloga, ali nije utvrđena direktna veza između nastale štete sa radnjom prvotuženog postavljanjem čelične nastrešnice i nereagovanja drugotuženog na ovu radnju prvotuženog.

Prouzrokovanje štete sastoji se iz faktičke činjenice prouzrokovanja štete, kao primarnog sastojka i odgovornost počinitelja za prouzrokovanu štetu, kao sekundarnog sastojka i posljedice, i ne suzdržili se neko od postupka kojim se drugom može prouzrokovati šteta, dužan je naknaditi tako prouzrokovanu štetu shodno odredbama članova 16, 17 i 154 preuzetog Zakona o obligacionim odnosima – u daljem tekstu ZOO-a. Međutim, odgovornost za štetu nastaje samo pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protivpravnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži da se šteta popravi (oštećenik) i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice i sve ove pretpostavke moraju se ispuniti kumulativno – ako i jedna izostane, nema odgovornosti za štetu.

Kako sud u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku, iznijetih činjenica na kojima zasnivaju svoje zahtjeve (pod činjenicama se podrazumijevaju važne, odlučne, pravno relevantne činjenice) i iznijetih dokaza koje stranke predlažu, a kojima se utvrđuju te činjenice (članovi 2, 7 i 156 ZPP-a) koje su bitne za pravilnu odluku u konkretnoj situaciji i u slučaju da se neka važna činjenica nije utvrdila, ili se ne može utvrditi sa sigurnošću, primjenjuje se pravilo o teretu dokazivanja – onaj ko nešto tvrdi, dužan je to i da dokaže (član 160 ZPP-a) i kako tužitelj i pored više predloženih i izvedenih dokaza vještačenjem nije dokazao postojanje uzročne veze između radnji tuženog L. S. i s tim u vezi propusta tuženog Brčko Distrikta BiH da obustavi i zabrani navedene radove i nastale štete (tužitelj, kao oštećenik je dužan da dokaže uzročnost), prvostepeni sud je pravilno odlučio kada je tužitelja sa tužbenim zahtjevom odbio.

Prema tome, ne stoje žalbeni razlozi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, a niti da je pogrešno primjenio materijalno pravo, tim prije što se ne citira odgovarajući pravni propis kojeg je trebalo primijeniti (subsumpciona greška) ili koji nije pravilno primijenjen (interpretaciona greška), radi čega je žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti i prvostepenu presudu potvrditi na osnovu člana 295 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Kadrić Zijad